

tüted haber bülteni

Tarih: 3.5.1977

Sayı :10

B A S I N A A Ç I K L A M A

3 Mayıs Salı günü, TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker İstanbul'daki 1 Mayıs'ı kutlama törenindeki olaylara ilişkin görüşlerini açıkladı ve; "olayların doğrudan, burjuvazinin bir tertibi olduğunu" söyledi.

Yüzbinlerce işçinin, emekçinin coşkunlukla katıldığı 1 Mayıs'ı kutlama törenini burjuvazi kana boyadı.

Dünyanın başka kapitalist ülkelerinde de burjuvazinin kana boyadığı "1 Mayıs"lar yaşandı.

Türkiye işçileri, emekçileri de 1 Mayıs'ları yeniden kutlanmaya başlamalarının ikinci yılında burjuvazinin bu kutlamaya nasıl katıldığını gördüler.

Taksim'deki Intercontinental Oteli'nden, Sular İdaresi üzerinden, "özel" arabalardan, panzerlerden kusulan kurşunlarla, atılan bombalarla katılıyordu burjuvazi işçinin, emekçinin bayramına.

1 Mayıs'tan önceki günlerde burjuva basını 1 Mayıs'ı kutlama törenlerinde "Maocu"ların halka saldıracağını haber (!) veriyordu. Burjuva basınının bu duyarlılığı alginçti. Yine aynı burjuva basını hemen 1 Mayıs'ın ertesinde, söz birliği etmişcesine ve şimdiye dek görülmeyen bir ^{net} nitelikte, "Maocu"ların kitlelerin üzerine saldırdığını ve "1 Mayıs'ı kana buladığını" yazıyordu. 34 insanın ölümünden, yüzlerce insanın yaralanmasından "Maocu"lar" sorumlu tutuluyordu.

Gerçekte "Maocu" diye anılan gruplar son törende de burjuvazinin kendilerine izafe ettiği misyonu yerine getirmişler ve Taksim meydanında emekçi halkın üzerine ateş açarak saldırmışlardır. Ancak bu saldırı, burjuvazinin, önceden planladığı kararlı operasyonunu başlatabilmesi için somut bir tutamak oluşturmaktan öteye bir anlam taşımamış ve meydanın hakim noktalarına yerleştiriler ajanları, panzerleri kanalıyla burjuvazi operasyonunu bu somut başlangıç üzerine inşa ederek, meydanın dört bir yanını kana bulamıştır., sonra da tüm sorumluluğu "Maocu"ların üzerine yikmiştir.

Burjuvazi 1 Mayıs'da yüzbinlerce işçiye , emekçiye saldırmak, gücünü göstermek zorundaydı. Yüzbinlerce emekçinin, işçinin tek bir yumruk gibi birleşen muhteşem gücünü parçalamak zorundaydı. Burjuvazi hayatın her alanında ve anında yaşama mücadelesi, yani iktidar mücadelesi veriyordu. İşçilerin yükselen hareketi, birliği karşısında kolay kolay çekilemez, mevzilerini terkedemezdi. Burjuvazi 1977 1 Mayıs'ında Taksim meydanını, 1 Mayıs'lar, iktidarı için yükselen bir tehlikeyi simgeleştirdiği, somutladığı için kana buladı. Operasyonunun birinci hedefi buydu. İkinci hedefi, seçim ortamında baskıyı, terörü sürekli diri tutmaktı. Terörü diri tutarken kendisinden yana olanların sandık başlarına gidişini azaltmayı amaçlıyordu. Seçim şansının çok fazla aleyhine dönmesi halinde şu veya bu şekilde müdahalede bulunabilmenin gerekçesini oluşturacak "anarşik bir ortamı" her ihtinale karşılık sürdürmeyi amaçlıyordu. Ve bütün bunlarla birlikte, Mao'cu diye anılanların kendiliklerinden üstlendikleri

"halka saldırı" misyonundan yararlanarak, burjuvazi kendi geliştirdiği ve kanalize ettiği operasyonun sorumluluğunu onların üzerine yıkıyor ve mes'eleyi "sol arasında" bir çatışma olarak gösteriyordu. Böylece de halk kitlelerinin kafasında kan dökücü, kardeşin kardeşi olduğu bir "sol" imajı yaratılıyordu.

Burjuvazi seçimlere kendi siyasi iktidarı ile girebilmenin avantajını kullanıyordu. Burjuvazi, kendi iktidarı için çevirdiği bütün bu kanlı oyunlara, kendi iktidarı için her şeyi göze aldığı vurgulayan bu kanlı politikasına rağmen, bir gün mutlaka ama mutlaka kıydığı bu insanların kanında boğulacaktır. Ve işte o zaman 1 Mayıs törenleri her yıl, coşkuyla başlatıldığı gibi, coşkuyla bitirilecektir.